

Kınıyoruz... Lanetliyoruz... İçimiz yanıyor... Bu vahşet bitmeli... Bunu yapanlar haindir... Bu saldırılar ülkemize yapılan en büyük hainliktir... Terör kalleşliktir... İstikrarımıza yönelik saldırı... Bizi bölmek ve parçalamak istiyorlar...

Bu sözleri sağır sultanlar bile duydular artık.

Her terör saldırısından sonra söylenen bu parlak, özlü ve veciz sözler tekrar tekrar yineleniyor.

Sanki terör olayları yeni oluyor ve masum bir olaymış gibi...

Oysa terörün sebepleri nelerdir diye sorgulamak gerekmez mi?

Çünkü Türkiye terör saldırılarına yeni değil ki.

Sürekli bir biçimde terörle karşı karşıya kalan bir ülkeyiz.

35 yıldır kısa aralıklarla...

Bu saldırıların jeopolitik, stratejik ve ekonomik sebepleri tabii ki vardır.

Hatta ve hatta dost ve müttefiklerimizin dahi bu saldırılarda parmağının olduğu açığa çıkmıştır. Onların desteği bariz şekilde görülmektedir.

O halde yeni dost ve müttefikler bulmamız gerekmez mi?

Bölgede lider ülke olacaksak; o zaman yeni yapılanmaların içinde olmak, onlara destek olmak gerekmez mi?

Yeni oluşumlara gücümüz yetmiyor veya caydırıcı olamıyor ve haritaların değişmesine engel olamıyorsak; oluşumlara destek olup söz sahibi olmamız yanlış mıdır?

“Suriye politikamızın yanlışlığından tez elden dönmek gerekir” desek, muhalefet mi yapmış oluruz?

Zaten gerçekleri söylemek, yeni bir fikir beyan etmek, yanlışı ortaya çıkarmak gibi olguları iktidar partililer katiben kabul etmedikleri gibi beyan edenlere düşmanlık da beslemiyor sayılmazlar.

Parti içinden ve dışından bu minvalde söylemlerde bulunanları düşman ilan edercesine tavırlar takınanlar da çıkabiliyor.

Demokrasi rejimi özünde özgürlükler rejimiyse o zaman her birey fikirlerini özgürce ortaya koymalıdır. Kaldı ki; görüşler muhalefet olsa bile dikkate alınmalıdır. Çünkü demokraside muhalefette görevleri vardır.

Yazımın ilk paragrafındaki parlak ve geçer akçe söylemleri sürekli olarak tekrarlayacağımıza, yaşadıklarımızın önce nedenlerini tespit edip, bu nedenlerden kaynaklı sonuç odaklarını bertaraf etmeyi denesek?

Yeniden 1990'lara mı dönüyoruz?

Her gün şehit cenazeleri kalbimize sokulan bir hançer gibi içimizi yakmıyor mu?

Masum güvenlik güçlerimizin ve sivil vatandaşlarımızın şehit olmaları fitratlarında mı var acaba?

Kim nasıl, hangi şartta bitirecekse bu vahşeti bitirmeli.

Risk almalı, irade kullanmalı...